

Overweging 26 december 2017 – Thema: Toegewijd aan God.

Handelingen 6,8-10; 7,54-60 en Matteüs 10,17-22

Gisteren zongen we nog over vrede op aarde voor alle mensen. Vandaag horen we het verhaal van de marteldood van Stefanus. Het gaat het over twist, woede, oneerlijke rechtsgang en steniging. Dit laatste past niet zo goed bij ons tweede kerstdaggevoel. Voor veel mensen is tweede kerstdag nog even het kerstfeest dunnetjes overdoen. Toch past de gedenkdag van de heilige Stefanus wel degelijk bij de geboorte van Jezus. Waar ligt de verbinding tussen de geboorte van Jezus en de marteldood van Stefanus. Met kerstmis hoorden we de boodschap van de engel: 'Wees niet bang. Voor jullie is een redder geboren. Hij is de Messias. Eer aan God en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft'. Vrede op aarde is voor veel mensen de belangrijkste boodschap van Kerstmis. Dat Jezus de Redder geboren is, staat toch net iets verder weg. Wie en wat is deze Redder? Met Kerstmis nog een klein kind en kwetsbaar. Als Hij opgroeit, komt er een sterke persoonlijkheid naar voren die duidelijk maakt waar het werkelijk om gaat. Hij staat voor wat Hij zegt, ook al heeft dit vergaande consequenties. In het evangelie van vandaag horen we hoe Jezus mensen waarschuwt. Wie mijn boodschap serieus neemt, wie in mijn voetspoor wil gaan, zal het niet gemakkelijk krijgen. Er zal weerstand zijn, ook bij mensen die je heel na staan. Jezus zegt ons vandaag: 'Hou vol, want wie standhoudt, zal worden gered'. Wie het goede doet, wie omziet naar de ander, hoort bij de mensen over wie de engelen zingen: vrede op aarde. Dat zijn de mensen naar Gods hart. De heilige Stefanus was zo een mens. Een mens die met hart en ziel leefde voor de boodschap van Jezus. Hij was door de apostelen aangesteld voor de armenzorg. Hij krijgt het aan de stok met een groep Joden. Er ontstaat een felle discussie en het loopt uiteindelijk uit op zijn gevangenneming. Een eerlijk proces wordt het niet. Stefanus wordt het slachtoffer van blinde woede van het volk. Ze drijven hem de stad uit om hem te stenen. Stefanus vergeeft zijn moordenaars en geeft zich over aan God. Het verhaal over Stefanus doet ons denken aan het proces tegen Jezus. Een goedwillende, goeddoende mens wordt slachtoffer van geweld. Stefanus heeft door de eeuwen heen veel navolgers gekend. Mensen die zich bekommeren om hun naaste ook als hun eigen veiligheid daardoor gevaar loopt. Mensen die omzien naar anderen, die zich liefdevol inzetten voor de kwetsbare en minderbedeelden in de samenleving. Het Rijk van God komt tot stand door grote én kleine heiligen. Niet iedereen kan en hoeft zo groots te zijn als de heilige Stefanus om toch een mens naar Gods hart te zijn. Jezus geboorte is licht in het duister en daar hoort diaconie bij, de zorg voor minderbedeelden. Wij zijn er om het licht van het begin tot hier en nu te laten schijnen. God komt aan het licht als wij ontroerd zijn door schoonheid, als medelijden ons beheerst, als het lot van een ander ons aangrijpt en als er een hongerige voor ons staat. Gods menswording realiseert zich in al die momenten waarop het leven zijn heilige kant laat zien en wij zelf worden uitgedaagd om meer en groter dan onszelf te zijn. Hij zal er zijn voor jou, als jij er bent voor een ander mens. Moge Stefanus ons daartoe blijven inspireren. *Amen.*